

ΣΟΝΝΕΤΟ

ΞΕΡΑ τὰ φύλλα πέφτουν, ἔρα ἔρα
Κι' ἡ φύσι λυπημένη τ' ἀγκαλιάζει.
Λέες καὶ θρηνοῦντε ὅλα μαραμμένα
Στ' ἀγέρι τὸ ψυχρὸ ποῦ τὰ σπαράζει.

Ἀπ' τὰ κλαδιὰ ποῦ μένουν γυμνωμένα
Τὸ φῶς προβαίνει καὶ σιγὰ χλωμιάζει.
Καὶ μόνο ἡ δύσι οὐρανὸν δειλὴ παρθενα,
Τὸν οὐρανὸν ὀλοκόκκινη κυττάζει.

Κι' ὁ πόθος ποῦ σιγὰ σιγὰ ἐκρώνει
Καὶ τὰ ξερὰ κλαδιὰ ποῦ ἀκούς τὰ τρίζουν
Στῆς ρύχτας τὴν ὀλόπυκνη μαυρίλα,

Λέες καὶ στὴ δόλια τὴ ψυχὴ θυμίζουν
Τὴν αὐγὴν ποῦ τὸ φῶς της θέει ἀπλώνει
Μεσ' στῆς καρδιάς τὰ μαραμμένα φύλλα.

ΕΛΕΝΗ ΛΑΜΑΡΗ

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΤΑΞΕΙΔΙ

Ο ΝΗΟΣ καὶ ἡ κόρη στὴ βάρκαν, ἀργὰ
τὰ κύματα σχίζουν
σιτῆς ρύχτας τὸ σκότος ὁ νηὸς τραγουδᾷ,
τῆς κόρης τὰ μάτια τὸ κῆμα φωτίζουν

Ὁλόγυρα ἀπλώνεται τὸ κῆμα θολὸ
κ' ἡ βάρκα πετάει
καὶ κάποιο ἀσιεράκι εἰς τὸν οὐρανὸ
φωτίζει γιὰ λίγο καὶ φεύγει καὶ πάει.

Μακρυνά, ἐκεῖ κάτω, σιὸ δάσος γροικιέται
τοῦ γκιώνη ἡ φωνή,
θαρρεῖς πῶς ταξεῖδι κακὸ προμηνιέται.
τ' ἀστέρη ἐκρόφθηκε κι' ὁ γκιώνης λαλεῖ...

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Εν Κυπρισσίᾳ ἀνευρέθη ὑπὸ ἀγρότου ἀνασκαπτοντος ἐντὸς ἀρχαίου σπηλαίου πῖθος καὶ χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ἀρίστης τέχνης. Ἐντὸς τοῦ πίθου ὑπῆρχον θαυρυστάτινές, τέφρα καὶ ὀστᾶ ἀνδρός.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἡ ἀνέγερσις δύο ἀρχαιολογικῶν μουσείων Χριστιανικοῦ καὶ Ἐπιγραφικοῦ, ἀντὶ τῶν μέχρι σήμερον ὑφισταμένων, ὡς παραρτημάτων τοῦ Κεντρικοῦ μουσείου. Θὰ δαπανηθῶσι πρὸς τοῦτο 500,000 δρ.

— Τὸν Μάρτιον ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Σάμου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Καββαδία καὶ αἱ τῆς Κνωσοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κ. Τσουντά.

— Αἱ διακοπεῖσαι ἔνεκα τοῦ χειμῶνος ἀνασκαφαί, αἱ ἐνεργοῦμεναι ἐν Ἐφέσῳ ὑπὸ Αὐστριακῶν ἀρχαιολόγων, θὰ ἐπαναληφθοῦν περὶ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου. Κατὰ τὴν νέαν ταύτην περίοδον αἱ ἐρευναι θὰ στραφῶσι περὶ τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν ἤδη ἀγορὰν καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ εὗρεθῇ τέλειον καὶ ὠραιότατον Μωσαϊκὸν χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ τετάρτου μ. Χ αἰῶνος. Ἡ θέσις καὶ ἡ διάταξις τοῦ Μωσαϊκοῦ παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ ἄλλα τοιαῦτα θὰ ὑπάρχουν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ἐπίσης ἐκ μιᾶς ἀνακαλυφθείσης λιθοστρώτου ὁδοῦ παρέχεται ἡ ἐλπίς ὅτι θὰ εὗρεθῇ ὀλόκληρον τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, ὡς ἐκ τοῦ βίθους εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεκαλύφθη ἡ ὁδὸς αὕτη.

— Ἐν Ἀλμυρῷ, παρὰ τὰ ἐρείπια τῶν Ἀμφωνῶν, ἀνεκαλύφθη μεγάλῃς σημασίας ἐνεπίγραφος πλάξ, δεικνύουσα ὅτι ἐκεῖ ποῦ πλησίον κεῖται ὁ ναὸς τοῦ Σποδίου Ἑρμοῦ.

— Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, ἐν συνεδρίᾳ τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ὠμίλησαν οἱ κ.κ. Δαίρπελδ περὶ τοῦ ἀρχαιότερου Παρθενῶνος καὶ ὁ κ. Γ. Σωτηριάδης περὶ τῶν τύμβων τῆς Χαίρωνείας.

— Ἀνασκαπτομένου οἰκοπέδου τινὸς παρὰ τὸ Θησεῖον ἀνευρέθη εἰς ἀρκετὸν βάθος μαρμαρίνον ἀκέφαλον ἄγαλμα, παριστῶν τὴν Ψήγγα.

— Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Ἀρχ. Σχολῇ ὁ κ. Μποζεγκιτ ὠμίλησε περὶ τῶν ἐν τῇ ἀνατολικῇ Κρήτῃ ἀνασκαφῶν καὶ ὁ κ. Σβορώνος περὶ τοῦ ἐξ Ὁρεοῦ νομισματικοῦ θησαυροῦ.

— Ὁ κ. Γλυμενόπουλος ἐδωρήσατο εἰς τὸν Ὑπατον ἀρμοστήν τῆς Κρήτης εἰκοσι χάρτας καλλιτεχνικῶς ἐργασμένους ἐπὶ μεμβράνης διὰ γραφίδος Ἐνετοῦ εὐπατρίδου, ἐν ἔτει 1646, ὑπερέχοντας κατὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἄλλων γεωγραφικῶν πινάκων.

— Αἱ τελευταῖαι ἀρχαιολογικαὶ ἀνακαλύψεις αἱ γενόμεναι εἰς τὰς ἀρχαίας Θήβας τῆς Αἰγύπτου ἐξήγειραν μέγα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀρχαιολογικοῦ κόσμου. Ὁ ἐν Θήβαις Ἀγγλὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων Χάουαρδ Κάρταρ ἐγκατέστησεν ἤδη ἡλεκτρικὸν φῶς εἰς πολλοὺς τάφους τῶν Βασιλέων. Τὰ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα μαυσωλεῖα ὑπὸ τὰς ἀντανακλίσεις τῶν ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων παρέχουν θαυμάσιον θέαμα εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τῶν ὠχρῶν λειψάνων τῶν μουμιῶν τῶν καταφεγγομένων ὑπὸ τῶν ἡλεκτρικῶν. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνεκαλύφθησαν 4,000 χρυσᾶ νομίσματα τῆς περιόδου τῶν Πτολεμαίων, ὡς καὶ τινες μουμιαί.

— Ἐν Φλωρεντίᾳ ἐγένετο ἐνδιαφέρουσα ἀνακάλυψις. Ὑπάρχει εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Στροτζι, εὐρισκόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Σάντα—Μαρία Νοβέλλα παλαιὰ τις ἀγιογραφία τοῦ ζωγράφου Ὁρκάνα παριστῶσα τὸν Παράδεισον. Εἰδικὸς συγγραφεύς, ὁ κ. Τσαπέλλι, βεβαίως ὅτι μία ἐκ τῶν μορφῶν τῆς ἀγιογραφίας ταύτης παριστᾷ τὴν αὐθεντικὴν εἰκόνα τοῦ Δάντου.

— Ὁ κ. Ἐβανς, ὁ ἐνεργήσας τὰς ἐν Κνωσσῷ ἀνασκαφάς, ἤρχισε σειρὰν διαλέξεων εἰς τὸ Βασιλικὸν Ἰνστιτούτον τοῦ Λονδίνου. Εἰς τὰ ἀναγνώσματά του θ' ἀναπτύξῃ τ' ἀποτελέσματα τῶν τριετῶν ἀνασκα-

φών του. Είς τὸ πρῶτον ἀνάγνωσμά του ἐξέθηκεν, ὅτι ἀνεκάλυψε τεκμηρία διαφευδόντα ὅτι οἱ Φοίνικες ἦσαν οἱ πρῶτοι ἐφευρέται τῶν γραμμάτων. Τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου ἀνεκαλύφθησαν χίλια ἔτη πρὸ τῶν χρόνων τῶν Φοινίκων. Κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ἡ τέχνη ἤχμαζεν εἰς τὴν Κρήτην καὶ ἐπὶ πλέον αἱ γυναῖκες ἐσφιγγον τὴν μέσσην των ὁπως καὶ σήμερον. Ἐκ Κρήτης δὲ ὁ κορσὸς διεδόθη ἀργότερα εἰς τὴν Εὐρώπην.

— Μετὰ δραστηριότητος ταξιθετοῦνται ἐν τῷ νέῳ μουσεῖῳ τῶν Δελφῶν αἱ ἀρχαιότητες. Τὰ ἐγκαινία τοῦ μουσείου θὰ τελεσθῶσι ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀρχ. σχολῆς ἐπιστήμης τὸν Μάρτιον, ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ διοργανοῦνται καθόδους ἐκ Παρισίων πλείστων ἀρχαιολόγων, ἀκαδημαϊκῶν, καὶ τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

— Ἐνῶ μεταφέροντο ἀρχαῖα τινα ἑλληνικὰ ἀγγεῖα μετὰ παραστάσεων ἐκ τοῦ ἱσογείου τοῦ ἐν Νεαπόλει Ἐθνικοῦ Μουσείου εἰς τὸ δευτέρον πάτωμα, μετεβλήθησαν εἰς τεμάχια. Τὸ πρᾶγμα ἐτηρήθη μυστικόν· ὅταν δ' ἐγνώσθη, ὁ διευθυντὴς τοῦ Μουσείου Ἐκτωρ Πάις εἶπεν ὅτι τὰ θραυσθέντα ἦσαν τρία ἀγγεῖα μικρᾶς ἀξίας, εὐκόλως ἀντικαθιστώμενα, ἀλλ' ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἐσπερίου Ταχυδρόμου» τοῦ Μιλάνου ἔμαθεν ὅτι ταῦτα ἦσαν μεγάλης τέχνης καὶ ιστορικῆς σημασίας, ἀνήρχοντο δὲ εἰς εἴκοσι περίπου ἀρχαιότατα ἀγγεῖα, ὧν τινα σπανιώτατα. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐδήλωσεν ὅτι πρόκειται περὶ 5 ἀγγείων παρερριμμένων, ἅτινα ἦσαν πρὸ πολλοῦ τεθραυσμένα, δυνάμενα, ἄλλως τε καὶ νὰ συγκολληθῶσι πάλιν. Ἡ μεταφορὰ ἐγένετο διὰ τρόπου ἀρχειοῦ· ἤτοι ἐτέθησαν τὰ ἀγγεῖα ἐπὶ μεγάλῳ καλῶν καὶ ἐσύροντο ἐκ τοῦ ἄνω πατώματος διὰ σχοινίων· ἀλλὰ θραυσθέντος ἐνὸς σχοινίου ἐπῆλθε τὸ δυστύχημα.

— Κατὰ τὴν ἐτησίαν συνεδρίαν ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Πανεπιστημίου Πρίνσετον τῶν καθηγητῶν ὧν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις πανεπιστημίων ἀνεγνώσθησαν διάφοροι μελέται τῶν ὑποίων τὸ θέμα ἦτο ἀποκλειστικῶς σχεδὸν Ἑλληνικόν. Αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν ἦσαν αἱ ἐξῆς: «Τὸ Προπερίκλειον Πρόπουλον τῆς Ἀκροπόλεως» ὑπὸ τοῦ κ. Οὐέλ-λερ, «Ἑλληνικὴ θύρα ἐν Ἀργεῖ» ὑπὸ τοῦ κ. Τιλτον, «Ἀμφικεῖς ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Βοστώνης» ὑπὸ τοῦ κ. Τζάιτ, «Ἑλληνικαὶ καὶ Ρωμαϊκαὶ ἀρχαιότητες ἐν Καλιφόρνια ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμερσον, «Οἱ Πέρσαι» τοῦ Αἰσχύλου καὶ ἐν Ἰλίου ἐπιγραφαὶ» ὑπὸ τοῦ κ. Ρότζερς, «Μελέτη τῆς Γλυπτικῆς τέχνης ἐν Ἑλλάδι» ὑπὸ τοῦ κ. Ἦτον, «Ἑλληνικοὶ λαμπτήρες» ὑπὸ τοῦ κ. Γιούλικ, «Αἱ ἑλληνικαὶ ἀποικίαι ὡς παράγουσαι ἐν τῷ ἐμπορίῳ» ὑπὸ τοῦ κ. Χόπιγκ καὶ «Ἐπίσκεψις εἰς Ἑλληνικὰ ἐδάφη» ὑπὸ τοῦ κ. Γιούδιν. Ἀπαντες οἱ ἀναφερόμενοι εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων καθηγητῶν τῶν μεγαλειτέρων πανεπιστημίων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. γίνεται δ' ἐκ τούτου δῆλον ὅτι σήμερον ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις αἱ πλείεσαι τῶν σπουδῶν ἔχουσιν Ἑλληνικὰ θέματα.

— Ἐπερατώθη ἡ οἰκοδομὴ τοῦ νέου μουσείου ἐν Ἐπιδαύρῳ, προστεθεισῶν ἐσχάτως δύο πτερύγων. Τὸ ὅλον τῆς οἰκοδομῆς ἔχει μῆκος 72 μέτρα, ἐστοίχισε δὲ περίπου 20.000 δρ.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Ο κ. Ἀριστεὺς ἐπεράτωσε δύο νέα ἔργα, τὴν «Παραλίαν» καὶ «Ἐνα κομμάτι Ὑμηττοῦ».

— Ὁ Γερμανὸς ζωγράφος Ἑρμαν Κνακφους ἐπεράτωσε χολορσαῖαν εἰκόνα παριστώσαν τὴν εἰσοδὸν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους τῆς Γερμανίας εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐν τῇ εἰκόνι εἰκονίζονται 200 πρόσωπα. Ὁ

καλλιτέχνης εἶχε παρακολουθήσῃ εἰς τὸ ταξίδιον τὸν αὐτοκράτορα, εἰς ὃν καὶ ἐδόθη ἡ εἰκὼν.

— Ἐν Μονάχῳ διοργανώθη ἔκθεσις ἔργων τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος θανόντος Emil Lugo, ἐνὸς τῶν ἰδρυτῶν τῆς Sécession ἐν Μονάχῳ.

— Ἐπωλήθη ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἀναγκαστικῶς συλλογὴ περιφθήμενων ἔργων τοῦ Μάρκανς, ἐν ὧν 93 εἰκόνας ἀντὶ 93.000 δολλαρίων. Ἐπωλήθησαν ἡ «Ἀνάγνωσις τοῦ Ὁμήρου» τοῦ Ἄλμα Ταδέμα, ἀντὶ 7.000 δολλαρίων καὶ τὸ «Σ' ἀγαπῶ» τοῦ ἰδίου ἀντὶ 4.000 δολλαρίων.

— Κατὰ πόσκλησιν τῆς Α.Β.Υ. τοῦ ποίγκηπος Νικολάου ἀφίκετο ὁ Γάλλος ζωγράφος κ. Μπρουγιέ, ὅπως ζωγραφίσῃ ἐκ τοῦ φυσικοῦ τὴν Α.Μ. τὴν Βασιλίσσαν. Ὁ καλλιτέχνης ἤρξατο τῆς ἐργασίας του εἶνε δὲ ὁ ζωγραφίσας πέρυσι τὴν Ρενὰν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως.

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Ε ν Μαδρίτη θ' ἀνεγερθῇ ἀνδριὰς εἰς τὸν θανόντα πρωθυπουργὸν Σαγιάτα.

— Ὁ μέχρι τοῦδε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγκατεστημένος γλύπτης κ. Ἀλέξ. Βιτάλης μετέφερε τὸ ἐργαστήριόν του εἰς Σῦρον.

— Ἐν Καλοζοβάρ τῆς Οὐγγαρίας ἀπεκαλύφθη τὸ ἀγαλμα τοῦ περιφθήμενου βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας Ματθία τοῦ Α'. ἔργον τοῦ γλύπτου J. F. druzzy, ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων γλυπτῶν τῆς Οὐγγαρίας, ὅστις εἰργάσθη καὶ τὸ μνημεῖον τῆς Μαρίας Θηρεσίας.

— Ὁ κ. Μπονᾶνος ἐπεράτωσε προτομὴν τοῦ κ. Ἀντ. Μάτσα.

— Ἀπέθανεν ἐξ ἱμφλουέντζας ὁ διάσθημος Γερμανὸς γλύπτης Ἰωσήφ φον Κόφφ. Ἐγεννήθη ἐκ πτωχῶν χωρικῶν, τῷ 1827, ἐν Βυρτεμβέργῃ. Δὲν ἔσχε διδασκάλους, οὐδ' ἐσπούδασεν εἰς Ἀκαδημίαις. Τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτοῦ παιδείαν ἀπέκτησε μελετῶν μετ' ἔρωτος τὸν Ὁθερμπέκ καὶ τὸν Κερνάλιον. Ὑπεστηρίχθη πολὺ ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμουν τὸν Μέγαν, πάππον τοῦ νῦν αὐτοκράτορος. Ὁ Κόφφ ἔμεινε μέχρι τέλους τοῦ βίου του ξένος εἰς τὴν νέαν τέχνην καὶ διεισέφερε τὸν καθαρὸν ἰδανισμόν τῶν ἐλλήνων κλασικῶν.

— Εἰς Τρεγκιέ. γενέθλιον τοῦ Ρενὰν, θὰ ἐγερθῇ ἀνδριὰς τοῦ μεγάλου φιλοσόφου. Ὁ Ρενὰν θὰ κάθηται σύννοος ἐπὶ λιθίνου θρανίου ἐνῶ ὑπὸ τοὺς πόδας του θὰ φύονται ἄκναθαι· ὅπισθεν του, ἡ Ἀθηνᾶ πάνοπλος θὰ τὸν ἀτενίσῃ κρατοῦσα δάφνην.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Δ ιοργανώθησαν ἐν Λονδίνῳ ἡ ἔκθεσις τοῦ σωματείου Quild of Handicraft ἐπὶ τὴν Noodbury Gallery, ποικίλη, περιλαβούσα ἐπιπλα, κοσμήματα, εἰκόνας βιβλίων κλπ.

— Ἡ ἐν Παρισίοις «Ἀέσχη τῶν θαλαμηγῶν τῆς Γαλλίας» (Yacht-Club) διοργάνωσε ἐτησίαν ἔκθεσιν, σκοποῦσαν τὴν ἐνθάρρυνσιν ἀποκλειστικῶς τῶν θαλασσογράφων. Ἡ πρώτη ἔκθεσις ἐγκαινιάσθη διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Hôtel de Poilly τὴν 25 Ἰανουαρίου καὶ θὰ διαρκέσῃ 15 ἡμέρας.

— Ἐν Βουδαπέστη διοργανώθη ἔκθεσις τῶν ἔργων τοῦ Ladislaus von Paul, Οὐγγρου καλλιτέχνου θανόντος ἐν Παρισίοις τῷ 1879. Ἡ ἐπὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ του ἔργου ἐπίδρασις τοῦ συγχρόνου του Munkacsy εἶναι προφανής.

— Εἰς Μάντσεστερ ἤνοιξεν ἐν τῇ Art Gallery ἡ 20ῇ ζωγραφικῇ ἔκθεσις, προκαλέσασα πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον.

— Ἐν Λονδίνῳ, εἰς τὴν Leicester Gallery ἐξετέθη-

σαν κρητιδογραφίαι καὶ ὕδατογραφίαι τοῦ F. Mayor καὶ γλυπτικά ἐργα τοῦ A. Toft.

— Ἡ ἐν Παρίσις ἔνωσις τῶν Γαλλίδων ζωγράφων καὶ γλυπτῶν προετοιμάζει καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν, εἰς ἣν θὰ γείνωσι δεκτὰ μόνον κυριῶν ἔργα. Ἡ ἔκθεσις αὕτη θὰ ἐγκαινισθῇ τὴν 31 Ἰανουαρίου. Τὰ μέλη τῆς ἑλλαδικοῦ ἐπιτροπῆς θὰ διορισθῶσι διὰ κλήρου.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἡ ἐν Ἰταλίᾳ μουσικὴ Ἑταιρεία Circolo Bellini ἐξέλεξε ἐπίτιμον μέλος τὴν παρ' ἡμῶν κυμβαλίστριαν δεσποινίδα Ἑλένην Λάμυρη, εἰς ἣν καὶ ἀπένειμεν ἀργυροῦν μετάλλιον. Περί τῆς αὐτῆς δεσποινίδος, ὡς συνθέτιδος, ἔγραψεν ὁ Ἰταλὸς Π. Φροντίνης εἰς τὴν «Σικελίαν» τῆς Κατάνης κρίσεις «Οὐχί, γράφει, ἐξεζητημένοι ἀρμονικοὶ συνδυασμοί, οὐχὶ ρυθμικαὶ παραδοξολογίαι, δι' ὧν εἶναι κατεσπαρμένα τὰ ἔργα τῶν νεωτέρων μουσικοδιδασκάλων, ἀλλ' ὁλόκληρος ἔκχυσις ἡδονῶν καὶ γλυκυτάτων μελωδιῶν. Ἡ λεμβωδία τῆς εἰς la minore ἐν τῇ ἀπλότητι τῆς εἶναι μίξ σελὶς ἐξαιρετοῦ μουσικῆς, ἥτις ἐπαναφέρει ἡμᾶς εἰς τοὺς ωραίους χρόνους τῆς μελωδίας».

— Ἐξόχως ἐπιτυχὴς ὑπῆρξεν ἡ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Μουσικῆς σχολῆς τῆς δεσποινίδος φων. Λότνερ συναυλία. Τὸ I trio τοῦ Μένδελσον ἐξετελέσθη ὑπὸ τῆς κ. Λότνερ, τοῦ βιολονσελίστα Μπέμμερ καὶ τοῦ βιολιστοῦ Κένιχ τελείως.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Τὸν προσεχῇ Μάιον θὰ διοργανωθῇ ἐν Πατρουπόλει διεθνὴς φωτογραφικὴ ἔκθεσις.

ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΤΟΥ Β' ΕΤΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΣ τοὺς ἀποτίσαντας τὴν συνδρομὴν των συνδρομητὰς μας, ἐκφράζομεν ἀπείρους εὐχαριστίας. Ἀναγκαζόμεθα ἐν τούτοις νὰ ἀποιανθώμεν πρὸς τινὰς ἄλλους συνδρομητὰς μας δυστρέπους ἢ ἀδιαφόρους. Ἐννοοῦν νὰ λαμβάνουν τὸ φύλλον—δοᾶς μάλιστα δὲν τὸ λαμβάνουν ἐντόνως διαμαρτύρονται—καὶ ὁμως τὴν συνδρομὴν των, καίτοι ζητουμένην, δὲν τὴν ἀποτίουν, ἀναβάλλοντες ἢ προφασίζοντες ἀναξίας λόγου προφάσεις. Ἡμεῖς οὐδένα ἐξαναγκάζομεν νὰ εἶνε συνδρομητής. Τὸ νὰ θέλῃ νὰ λαμβάνῃ τις ἐν περιοδικὸν εἶνε ζήτημα ἀναπτύξεως, ἀγάπης πρὸς τὸ ἀναγνώσκειν. Καὶ τὰ αἰσθήματα αὐτὰ δὲν ἐπιβάλλονται.

Ὅσοι δὲν θέλουν ἕνεκα λόγου οἰουδήποτε νὰ μὴ λαμβάνουν τὴν «Πανακοθήκη» θὰ τοὺς παρακαλέσωμεν νὰ ἐκδηλώσουν ἐγκαιρως τὴν τοιαύτην ἐπιθυμίαν των. Δὲν ἔχουν ἢ νὰ ἐπιστρέψουν μόλις λάβουν τὸ προσεχὲς φύλλον ὅπερ εἶνε τὸ πρῶτον τοῦ Γ' ἔτους, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθοῦν οὔτε μὲ ἐνὸς λεπτοῦ γραμματίσμον. Καὶ οὕτω καὶ ἡμᾶς θ' ὀπαλλάξουν περιττῶν ἐξόδων, καὶ αὐτοὶ δὲν θὰ ἐνοχλοῦνται διὰ τῆς ἐπανειλημμένης ζητήσεως τῆς συνδρομῆς.

Ὅσοι ὁμως ἀναγνωρίζουν ὅτι ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ὑποστηρικθῇ ἐν περιοδικόν, ὅποιον ἀνε-

δείχθη ἡ «Πανακοθήκη», θὰ ἔχουν ἐλπίζομεν τὴν καλοσύνην νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ὑποστήριξιν των ἐναργέστερον, πρὸς τὴν ὑποστήριξιν των ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Οἱ ἐν Ἀθήναις συνδρομηταὶ οἱ εἰς τὸ γραφεῖον μας προπληρόντες, (οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ δι' ἐπιταγῆς ταχυδρομικῆς ἢ τραπεζικῆς, ἢ δι' ἐπιστολῶν ἐπὶ σφραγίσαντες) θὰ ἔχωσιν ὡς δῶρον νέαν ἔγχρωμον

ΦΩΤΟΤΥΠΙΑΝ

ἥτις θὰ ἐκδοθῇ τὴν 1 Μαρτίου, καὶ ἥτις θὰ δίδεται ἀμέσως εἰς τὸν προπληρώοντα τὴν συνδρομὴν του, εἰς δὲ τοὺς ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν θὰ στέλλεται πάραντα ταχυδρομικῶς, τῶν τελευτῶν πληρωομένων ὑφ' ἡμῶν.

Ἐχομεν πεποιθήσιν ὅτι θὰ εἰσακουσθῇ παρ' ὅλων ἢ παρὰ κληρῶν μας, διότι πρέπει νὰ ἀναλογισθῶσιν οἱ συνδρομηταὶ μας ὅτι ἐάν ὅλοι καθυστέρουν τὰς συνδρομὰς των ἢ ἐάν τὰς ἐπλήρωσαν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὅπως ἀξιοῦν τινές, δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐκδίδεται ἡ «Πανακοθήκη». Περιοδικὸν τὸ ὅποιον ἔχει δαπάνας ἐτησίως δεκασιχλίας δραχμὰς δὲν δύναται νὰ συντηρηθῇ μὲ ὑποσχέσεις καὶ ἀναβολὰς, ἀδικαιολογήτους ἄλλως τε, ἀφοῦ ἡ «Πανακοθήκη» ἀπέδειξεν ἤδη ὅτι θέλει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ.

Φ. Ν. Ἐνταῦθα.— Διὰ τὸν Βικῆτον εὐμενέστατα ἔγραψεν ἐσχάτως ὁ Γερμανικὸς τύπος. Ἐξέθεσαν εἰς τὴν τελευταίαν ἔκθεσιν τοῦ Μονάχου, ἥτις πεποιεῖχε 3,000 ἔργα, μεταξὺ δὲ τῶν πωληθέντων 30 ἔργων, παρελαβάνετο καὶ μία εἰκὼν τοῦ Βικῆτου ἀγροτικῆς Ἑλληναρχικῆς ζωῆς.

Ἀδαεῦ. Πειραιᾶ.— Τὸ καλὸν δὲν ἔγκειται εἰς τὸ πολὺ. Ἡ «Πανακοθήκη» ἄλλως τε εἶναι τὸ πυκνότερον ἐκτυπούμενον περιοδικόν ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν. Ἐὰν ἐδημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς τὰς μικρὰς εἰκόνας ὁλοτελείδους, τίτλους καὶ κοσμήματα κατὰ μῆκος τῶν σελίδων καὶ στοιχεῖα τῶν 12 καὶ 14 στιγμῶν, ἢ αὐτὴ ὅλη τοῦ φύλλου μας θὰ κατελάμβανεν ἐκάστοτε 32 σελίδας καὶ πλέον. Ὡστε μὴ κρίνετε ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων, ἀλλ' ἐκ τῆς πυκνότητος καὶ πρὸ πάντων ἐκ τῆς ποιότητος τῆς ὕλης. Ἀλλωστε ὅλην δὲνημένην νὰ καταχωρηθῇ ἐν τῷ κυρίῳ φύλλῳ, ἡμεῖς δημοσιεύομεν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ.

Γλύπτῃ. Ὁ Ἀμερικανὸς γλύπτης Στέκερ ὁ ἀποθανὼν ἐσχάτως εἰς μίαν πόλιν τῆς Πενσυλβανίας εἶχε τὴν πολυτιμωτέραν συλλογὴν ἀπὸ πεταλοῦδας: 250, 000 εἰδῶν.

Τῷ κυρίῳ Φάλατ. Ἡ ἰδική μας καλλιτεχνικὴ κίνησις ἀφορᾷ ὁλόκληρον τὸν μῆνα Ἡ ἐνημερότης ἐνδιαφέρει κυρίως τὰ ἡμερήσια καὶ ἑβδομαδιαῖα φύλλα.

Κ. Γ' Ἐνταῦθα. Ἀνεπιτυχῇ.

Ζωγράφῳ Σ.— Εἰς μίαν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν διοργανωθεῖσαν πρὸ τινος εἰς Ν. Ὑόρκην ἐπωλήθησαν 23 εἰκόνες ἀξίας 1, 731, 365 χρ. φρ. Πῶς;